

Τεύχος 9
Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

Πόλεμο στον πόλεμο των Ιμπεριαλιστών!

Έξω ΝΑΤΟ και Βάσεις

Αγώνας ζωής και
θανάτου, αγώνας
διάρκειας

σελ.3

Μάθε τα
δικαιώματά σου

σελ.5

8 Μάρτη: ημέρα
της γυναίκας

σελ.6

Εργατική βραδιά 20/03/2022

Η πανδημία χρησιμοποιήθηκε σαν μια ευκαιρία από τις αστικές κυβερνήσεις διεθνώς προκειμένου να χτυπήσουν με χυδαίο και προκλητικό τρόπο το προλεταριάτο. Η εφαρμογή της τηλεργασίας ήταν ένα επιπλέον μέτρο για να ενισχύσουν την αποξένωση των εργαζομένων, να τους απομακρύνουν από το χώρο εργασίας και να τους έχουν αποκλεισμένους στα σπίτια τους. Σε αυτό το κλίμα πλέον μπορούν και ψηφίζουν αντεργατικά μέτρα που μέχρι πρότινος δεν τολμούσαν καν να ξεστομίσουν.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων βλέποντας αυτήν την κατάσταση

προσκαλεί όλους τους εργαζόμενους σε μια **εργατική βραδιά**. Αυτή η βραδιά αποτελεί το πρώτο βήμα για να επαναφέρουμε στην συνείδηση των εργαζομένων την έννοια της συλλογικής ψυχαγωγίας και να υπενθυμίσουμε τους τρόπους με τους οποίους η εργατική τάξη κοινωνικοποιείται και διασκεδάζει.

Σας περιμένουμε:
Κυριακή 20 Μαρτίου
Ταβέρνα "η Πλώρη"

Λεωφόρος Αλ. Παπαναστασίου 19,
Δάφνη

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που την δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για την νικηφόρα έκβαση τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!

Starbucks

Έπειτα από χρόνια χαμηλόμισθης εργασίας και σκληρές εργασιακές συνθήκες η συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων στον τομέα του επισιτισμού παγκοσμίως αρχίζει να (ανα)γεννάται. Σε μεγάλες πολυεθνικές αλυσίδες όπως τα McDonald's τα σωματεία εμφανίζονται με γοργούς ρυθμούς ωθούμενα από τις ολοένα και χειρότερες συνθήκες που προκύπτουν από την διαχείριση της πανδημίας παγκοσμίως.

Στα Starbucks οι εργαζόμενοι οργάνωσαν εκλογές για σωματείο σε περισσότερες από 60 περιοχές των ΗΠΑ. Η εταιρεία κάθε άλλο παρά καλωσόρισε αυτή την κίνηση προσπαθώντας να αποθαρρύνει τους εργαζομένους από το να συμμετέχουν στις εκλογές μέχρι και το να απολύσει όσους εμπλέκονταν ενεργά στην οργάνωση των εκλογών. Οι κινήσεις της εργοδοσίας δεν αποθάρρυναν τους εργαζόμενους οι οποίοι προχωρούν όλο και δυναμικότερα.

Η αρχή έγινε στο Buffalo της Νέας Υόρκης όπου οι εργαζόμενοι δύο καταστημάτων ψήφισαν υπέρ του σχηματισμού σωματείου στην εταιρεία τον Δεκέμβριο. Παρ' όλο που το σωματείο δεν παρουσίασε ακόμη επίσημα αιτήματα στην εταιρεία, μόλις οι εργαζόμενοι υπέβαλαν αίτηση για συνδικαλιστικές εκλογές στο Εθνικό Συμβούλιο Εργασιακών Σχέσεων (NLRB), την κυβερνητική υπηρεσία που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση των διαφορών μεταξύ εργοδοτών και συνδικάτων, η Starbucks ζήτησε από την υπηρεσία να καθυστερήσει την ψηφοφορία του συνδικάτου και να απαγορεύσει τις μεμονωμένες εκλογές σε κάθε κατάσταση απαιτώντας οι εκλογές να είναι νόμιμες μόνο εφόσον γίνουν συγκεντρωτικά για όλα τα καταστήματα κάθε περιοχής (ενδεικτικά στο Buffalo λειτουργούν 20 καταστήματα). Το NLRB απέρριψε το αίτημα.

Η προσπάθεια διαμόρφωσης σωματείου διαδόθηκε γρήγορα, πρώτα στη Βοστώνη, τώρα έχει επεκταθεί σε πάνω από 60 καταστήματα σε 19 διαφορετικές πολιτείες. Η απάντηση της εταιρείας ήταν άμεση: απόλυση επτά υπαλλήλων από το υποκατάστημα στο Μέμφις και λανσάρισμα ειδικής ιστοσελίδας με όνομα: We Are One Starbucks, η οποία παρακινεί τους "partners" (έτσι αποκαλούνται οι εργαζόμενοι στην Starbucks: «συνεργάτες») να ψηφίσουν ενάντια στο σωματείο! Στην ιστοσελίδα διαβάζουμε: «Δεν πιστεύουμε πως είναι ανάγκη να δημιουργηθεί σωματείο στην Starbucks καθώς ξέρουμε πως τα πραγματικά ζητήματα λύνονται μέσα από την άμεση συνεργασία

Στον Κόσμο

μας». Επίσης απαριθμεί τα πλεονεκτήματα που δίνει η εταιρεία στους εργαζομένους της, συμπεριλαμβανομένης της ασφάλισης υγείας, βοήθεια σε φοιτητές και δωρεάν εγγραφή σε προνόμια εφαρμογής αναπαραγωγής μουσικής (Spotify)!

Είναι ξεκάθαρο πως τίποτα δεν τρομάζει περισσότερο τα αφεντικά από το να θυσιάσουν τα κέρδη τους για να προσφέρουν έστω ένα δολάριο περισσότερο στους εργαζόμενους. «Συνεργασία» μπορεί να υπάρξει μόνο ανάμεσα στους συνανδελφούς που αντιλαμβάνονται την υποκρισία της εργοδοσίας για να χαράξουν τον δρόμο της οργανωμένης πάλης τους. Η διαμόρφωση σωματείου στα Starbucks της Αμερικής θα ανοίξει αναπόφευκτα το δρόμο σε εκατομμύρια εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο στον κλάδο του επισιτισμού παγκοσμίως.

Γαλλία

Εκατοντάδες χιλιάδες Γάλλοι βρέθηκαν στους δρόμους καθώς εργατές στους σιδηροδρόμους, καθηγητές και υγειονομικό προσωπικό συμμετείχε σε μια από τις μεγαλύτερες απεργίες του δημόσιου τομέα ενάντια στις πολιτικές του Μακρόν.

Με τους μισθούς των εκπαιδευτικών να βρίσκονται κατά 24% κάτω από αυτόν των υπόλοιπων δημοσίων υπαλλήλων, οι καθηγητές ήταν οι πρώτοι που μπήκαν στην κούρσα των κινητοποιήσεων. Την σπίθα άναψαν οι πολιτικές διαχείρισης την πανδημίας από την γαλλική κυβέρνηση η οποία σε συντονισμό με τις υπόλοιπες αστικές κυβερνήσεις πέταξαν τη μπάλα στους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Στην απεργία που προκηρύχθηκε για τις 13/01 συμμετείχαν όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση καθώς και σωματεία εργαζομένων στην ιδιωτική εκπαίδευση μαζί με την μεγαλύτερη ομοσπονδία γονέων. Μαζί με τους εκπαιδευτικούς ξεσηκώθηκαν και εργαζόμενοι στην Υγεία, της κρατικής παραγωγής ηλεκτρισμού καθώς και τους ανέργους και το σύνολο της εργατικής τάξης που βρίσκεται στο έλεος της κρίσης και των συνέπειών της. Με βασικό σύνθημα «ζωή και δουλειά με αξιοπρέπεια» ο συντονισμός των παραπάνω εργατικών κλάδων προχώρησε σε απεργία στις 27/01 με τεράστια συμμετοχή και δεκάδες χιλιάδες να βρίσκονται στους δρόμους 170 πόλεων της Γαλλίας.

Αγώνας ζωής και θανάτου, αγώνας διάρκειας

Ενάντια σε πολέμους, φασισμό, ανεργία, ακρίβεια, φτώχεια & κατάργηση δικαιωμάτων

Οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, δηλαδή η συντριπτική πλειοψηφία κάθε κοινωνίας ανά τον πλανήτη, ιδιαίτερα της Ευρώπης, παρακολουθούν με φόβο, αγωνία και απορία τις εξελίξεις στην Ουκρανία. Με το ένστικτο και την πικρή εμπειρία τους, διαισθάνονται αυτό που «λέει» μια λαϊκή παροιμία: «Όταν παλεύουν στον βάλτο τα βουβάλια, την πληρώνουν τα βατράχια...».

Η μεγάλης κλίμακας Ρωσική στρατιωτική επιχείρηση στην Ουκρανία, από το ξημέρωμα της Πέμπτης 24.02.2022, έρχεται ως απάντηση στη συνεχή επιθετικότητα των ΝΑΤΟϊκών και ιδιαίτερα των Η.Π.Α. Οι λεγόμενοι δυτικοί ιμπεριαλιστές επιδιώκουν εδώ και χρόνια την περικύκλωση-στραγγαλισμό της Ρωσίας και πιο ειδικά την ένταξη της Ουκρανίας σε Ε.Ε. και Ν.Α.Τ.Ο., το δέσιμό της στη «σφαίρα επιρροής» τους και τον εξοπλισμό της ακόμη και με πυρηνικά. Αυτή είναι η ουσία των εξελίξεων στην Ουκρανία. Ταυτόχρονα, όμως, αποτελούν μόνο ένα μέρος των τεραστίων διαστάσεων ανταγωνισμών-συγκρούσεων μεταξύ: (α) ΗΠΑ και Κίνας, (β) «παλιών-δυτικών» και «νέων-αναδυόμενων» ιμπεριαλιστών, αλλά και (γ) μεταξύ όλων με όλους, (π.χ. Η.Π.Α. ενάντια σε Ε.Ε. και Ιαπωνία). Τα «βουβάλια» παλεύουν για τα δικά τους συμφέροντα, για να κερδίσουν οικονομικοπολιτική, στρατιωτική και γεωστρατηγική ισχύ ή έστω για να αποδυναμώσουν-αδρανοποιήσουν τον αντίπαλό τους ή κάποιον σύμμαχό του. Όλα γίνονται,

λοιπόν, για την αλλαγή των συσχετισμών δύναμης, τη διεύρυνση των σφαιρών επιρροής και των αγορών, δηλαδή των κερδών τους.

Στα 70 και πλέον χρόνια ύπαρξης του Ν.Α.Τ.Ο., στο όνομα της «δημοκρατίας», της «ελευθερίας», του Διεθνούς Δικαίου, αλλά και της υπεράσπισης της «ελεύθερης αγοράς» και των «αξιών» της, η ανθρωπότητα έχει ζήσει αναρίθμητες φρικαλεότητες, πολέμους, πραξικοπήματα, Μπανανίες, Δικτατορίες ή Χούντες, έως και τις λεγόμενες πορτοκαλί επαναστάσεις. Το 2014, στο «πραξικόπημα του Μαϊντάν» στην Ουκρανία, όπου έδρασαν φασιστικές ορδές με ανοιχτή χρηματοδότηση και ενίσχυση των δυτικών ιμπεριαλιστών, η Ουκρανία μετατράπηκε σε κράτος μαριονέτα, ενώ ο ουκρανικός λαός βυθίστηκε στη φτώχεια και στην εξαθλίωση. Οι αναφορές των Μπάιντεν, Πούτιν, Σολτς, Μακρόν και λοιπών σε δημοκρατία, ελευθερία και Διεθνές Δίκαιο είναι κούφια λόγια και απόπειρες «νομιμοποίησής» τους στα μάτια των μαζών.

Όχι μόνο ο Ουκρανικός λαός, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία του πλανήτη κινδυνεύει ολοένα και περισσότερο από νέες καταστροφές και δεινά που επιφυλάσσει η συνέχιση και η όξυνση αυτών των ανταγωνισμών και η επέκτασή τους σε άλλα μέρη του πλανήτη. Σε μια στιγμή που έχουμε χτυπηθεί παγκόσμια από την πανδημία, από τη χειροτέρευση της οικονομικής κρίσης, από τεράστια ανεργία και τεράστιες απώλειες εισοδημάτων και ανθρώπινων ζωών. Σε μια στιγμή που η ακρίβεια «τσακίζει κόκκαλα»

και η φτώχεια, η ανεργία, η εξαθλίωση κατατρώνε την κοινωνία «των από κάτω». Σε μια τέτοια στιγμή, οι μεγάλες παγκόσμιες οικονομικές και πολιτικές εξουσίες, όχι μόνο δεν ενώνουν τις δυνάμεις τους για να δώσουν ουσιαστικές λύσεις, αλλά αποφασίζουν να παλέψουν σαν τα βουβάλια στον βάλτο για να συντρίψουν «τα βατράχια».

Για όλους τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, οι συνέπειες είναι ήδη ορατές και οδυνηρές! Θάνατοι, καταστροφές, οικονομικές κυρώσεις και επιπτώσεις, ακρίβεια, ανεργία, χειροτέρευση της κρίσης, απαγορεύσεις, καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, κατάργηση δικαιωμάτων και ελευθεριών, ακόμη και με στρατιωτικούς νόμους είναι κάποιες από αυτές. Ενώ, το χειρότερο όλων είναι η «εξοικείωσή» με την «καθημερινότητα» και «κανονικότητα» του πολέμου, ο εκφοβισμός, ο αποπροσανατολισμός και η περαιτέρω σύγχυση των εργαζομένων.

Είναι τουλάχιστον προφανές ότι είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να σταματήσουμε αυτά τα σχέδια, να μην ταχθούμε στην πλευρά καμίας από τις αντιδραστικές και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Να οργανώσουμε ένα αντιπολεμικό-αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, με απεργίες καταλήψεις και διαδηλώσεις. Με αντιπολεμικές επιτροπές και συνελεύσεις, σε κάθε χώρο δουλειάς, γειτονιά, σχολείο και σχολή, να οργανώσουμε έναν αγώνα διάρκειας. Όλοι εμείς, «οι από κάτω», μπορούμε και πρέπει να σταματήσουμε την κρίση και τη παρακμή-σάπισμα της κοινωνίας πριν να είναι αργά!

Στατιστικά

Για άλλη μια φορά η ανεργία βρίσκεται στα ύψη! Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΑΕΔ μέσα στο Δεκέμβριο οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 17.748 σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα και τα επιδόματα ανεργίας εμφάνισαν αύξηση έως και 70% αναφορικά με τον Νοέμβριο. Ωστόσο, ο συνολικός αριθμός των επιδοτούμενων ανέργων παραμένει ελάχιστος, (μόλις 219.039), σε σχέση με τους εγγεγραμμένους οι οποίοι ανέρχονται σε 1.096.618!

Ο δείκτης της ανεργίας είναι το πιο εξόφθαλμο στοιχείο που αποκαλύπτει την οικονομική κατάσταση μιας χώρας. Η κυβέρνηση της ΝΔ αντί να βρει τρόπο να ανακουφίσει τα νοικοκυριά των εργα-

τών και να καταπολεμήσει την ανεργία, προτιμάει να την κρύβει κάτω από το χαλάκι και ύστερα να κομπάζει για τις δήθεν επιτυχίες της. Ο Χ. Σταϊκούρας, ο Υπουργός Οικονομικών της Ελλάδας, τέλη Γενάρη στη Βουλή ανακοίνωσε στον ελληνικό λαό ότι «η ανεργία μειώθηκε... και έχουμε φτάσει στο χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας από το 2010» (!) Η συγκεκριμένη δήλωση πέρα από απόλυτα ψευδής είναι και άγαρμπα σχεδιασμένη. Μια ματιά μόνο στα στατιστικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ που επικαλείται ο κ. Σταϊκούρας αρκεί για να φανεί ότι η διαφορά ανάμεσα στο δημοσιευμένο ποσοστό ανεργίας της ΕΛΣΤΑΤ με αυτά άλλων οργανισμών όπως ο ΟΑΕΔ είναι τεράστια, της τάξεως του 54%. Η ΕΛΣΤΑΤ υποστηρίζει ότι άνεργοι τον Νοέμβριο του 2021 ανήλθαν σε 624.858 άτομα, 504.032 λιγότεροι από

τον αριθμό εγγεγραμμένων στον ΟΑΕΔ για τον αντίστοιχο μήνα!

Παρά τα μαγειρέματα των αριθμών για το χατίρι της ΝΔ, το τσουνάμι της ακρίβειας βρίσκει τουλάχιστον το 1/10 του συνολικού πληθυσμού της χώρας χωρίς δουλειά και το 1/3 των εργαζομένων με μισθούς κάτω των 500 ευρώ. Η αύξηση του μισθού κατά 2% προφανώς δεν έφερε καμία απολύτως ανακούφιση-μόνο οργή!- ενώ όλοι οι μνημονιακοί νόμοι με ταξύ αυτών και το πάγωμα των τριετιών για όσους ξεκίνησαν εργασία από το 2012 και μετά παραμένουν άθικτοι. Ο ΣΕΒ βέβαια συνεχίζει να προσπαθεί να μονιμοποιήσει πρακτικά και θεσμικά αυτό το «πάγωμα» και στους εργαζόμενους με τριετίες πριν το 2012 συμπιέζοντας τον μισθό όλων προς τα κάτω.

Τηλεπικοινωνίες: Μέσα από τα σωματεία να σταματήσουμε την επίθεση των αφεντικών

Από την αρχή της πανδημίας και την επιβολή του πρώτου lockdown το 2020, κυβέρνηση και εργοδότες ξεκίνησαν μια επίθεση άνευ προηγουμένου στους εργαζόμενους. Με τη πρόφαση της προστασίας της υγείας, έβγαλαν εργαζόμενους σε αναστολή, οι οποίοι έχασαν από 2 έως 4 μισθούς, ενώ έστειλαν σπίτια τους όσους δεν ήταν δυνατόν να βγουν σε αναστολή, επιβάλλοντας την τηλεργασία. Παρά τη χαλάρωση των μέτρων και την άρση του lockdown, η τηλεργασία εξακολουθεί να εφαρμόζεται, δείχνοντας ότι

ήρθε για να μείνει. Προφανώς αυτό δεν συμβαίνει για τη προστασία των εργαζομένων, αλλά για τον κατακερματισμό και την περαιτέρω διάλυση των δικαιωμάτων τους. Ιδιαίτερα στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών, η τηλεργασία έχει εφαρμοστεί στην πλειονότητα των εργαζομένων.

Μέσω της τηλεργασίας, η εργοδοσία γλυτώνει τεράστια ποσά χρημάτων (από ρεύμα, συντήρηση υποδομών και εξοπλισμού), το βάρος των οποίων μετακυλιέται στις πλάτες των εργαζομένων. Κυρίως όμως μπορεί να επιβάλλει συνθήκες γαλέρας. Το ωράριο γίνεται λάστιχο, η εργασία εντατικοποιείται, δεν υπάρχει διαχωρισμός εργασίμου και ελεύθερου χρόνου και μπορεί να χτυπήσει ύπουλα κάθε έναν εργαζόμενο ξεχωριστά, καθώς αυτοί βρίσκονται απομονωμένοι στα σπίτια τους. Πρόσφατα, η διοίκηση

της Vodafone προχώρησε σε τροποποιητικές ατομικές συμβάσεις για μονιμοποίηση της τηλεργασίας, που επισφραγίζουν όσα προαναφέρθηκαν. Χέρι- χέρι με τους εργοδότες βρίσκεται η κυβέρνηση, κάνοντας νόμο κάθε όρεξη των αφεντικών.

Μπροστά σε αυτή τη κατάσταση πρέπει να οργανωθούμε και να απαντήσουμε συλλογικά. Να επιβάλλουμε την επιστροφή στο γραφείο με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας. Με μαχητικά μέσα πάλης να σπάσουμε το κλίμα απομόνωσης και τρομοκρατίας που θέλει να επιβάλλει η εργοδοσία. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων μέσα από τα σωματεία σε Vodafone, Victus και το νεοσυσταθέν σωματείο της Vantage παλεύει για την οργάνωση και την ενότητα των εργαζομένων. Είναι ο μόνος τρόπος για να διεκδικήσουμε και να υπερασπίσουμε τα δικαιώματά μας απέναντι σε αυτούς που θέλουν να τα καταργήσουν.

ΣΜΕΘ: Δωρεάν παροχή test και μέτρων προστασίας

Σε μια περίοδο που η πανδημία αγγίζει νέα ρεκόρ κρουσμάτων και μεταδοτικότητας είναι εμφανές ότι η κυβέρνηση, όχι μόνο έχει αποτύχει να διαχειριστεί την πανδημία, αλλά επιχειρεί να φορτώσει την υγειονομική και οικονομική κρίση στις πλάτες μας. Αντί να ενισχύσει το Σύστημα Υγείας, το αποδυναμώνει με κάθε ευκαιρία, ενώ συγχρόνως χαρίζει χρήμα στα αρπακτικά του ιδιωτικού τομέα. Δεν έχει πάρει κανένα ουσιαστικό μέτρο προστασίας για τους εργαζόμενους, ενώ η απάντηση που επιφυλάσσει σε όποιον εργαζόμενο αγωνίζεται για τη δημόσια Υγεία είναι τα δικαστήρια και τα ΜΑΤ.

Από την επανέναρξη των μαθημάτων τον Γενάρη, οι εκπαιδευτικοί

σε Φροντιστήρια Μ.Ε. και Κέντρα Ξένων Γλωσσών είμαστε υποχρεωμένοι (ακόμη και οι εμβολιασμένοι) να πραγματοποιούμε 2 tests εβδομαδιαίως με δικά μας έξοδα (!). Το Υπουργείο μας έχει αφήσει εκτός της λίστας των δικαιούχων: α) γιατί είναι ανίκανοι και δεν είχαν επάρκεια ούτε για την κάλυψη των αναγκών των σχολείων κατά το άνοιγμά τους, β) για να δώσουν άλλο ένα δωράκι στους παρόχους rapid-tests γ) για να υπενθυμίσουν ότι όλα είναι καλώς καμωμένα από την πλευρά τους και ότι η αντιμετώπιση της πανδημίας αποτελεί ατομική ευθύνη. Η διενέργεια 2 self-tests από την τσέπη μας σημαίνει μείωση μισθού 5-10% μηνιαίως, την ίδια στιγμή που ο πληθωρισμός (+6.5%) και η ακρίβεια (-10% η αγοραστική δύναμη του βασικού μισθού) καλπάζουν.

Επιλέον, είμαστε παρατημένοι στο έλεος της πανδημίας, καθώς το υγειονομικό πρωτόκολλο για τα φροντιστήρια είναι διάτρητο. Επί της ουσίας, δεν περιλαμβάνει ιχνηλάτηση, τη στιγμή που τα κρούσματα στους μαθητές είναι μερικές χιλιάδες ημε-

ρησίως και κυρίως, διότι δεν πραγματοποιούνται έλεγχοι. Φυσικά, η πανδημία αποτελεί χρυσή ευκαιρία για τους εργοδότες ώστε να επιβάλλουν την τηλεεκπαίδευση για να μην δυσαρεστήσουν κανέναν πελάτη-μαθητή που λείπει, είτε λόγω ασθένειας, είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Σε αυτήν την κατεύθυνση συμβάλλει και ο νόμος Χατζηδάκη, αλλά και η Υπουργική απόφαση που ορίζει ότι σε περίπτωση νόσησης του εργαζόμενου ή τέκνου του, πρώτη επιλογή είναι η τηλεργασία.

Το ΣΜΕΘ πραγματοποίησε/συμμετείχε σε κινητοποιήσεις και θα συνεχίσει τον αγώνα για την διασφάλιση τόσο των μέτρων προστασίας, όσο και την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων.

■ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Σ.Μ.Ε.Θ.)

Διεύθυνση: ΕΚΘ, Αριστοτέλους 32, 4ος

όροφος, 1ο γραφείο,

ωρ. λειτουργίας: Κάθε Τρίτη 10-12:00,

τηλ: 6983371574-2310265730,

e-mail: somiekth@gmail.com

Μάθε τα δικαιώματά σου: κακές καιρικές συνθήκες και αργίες

Το προηγούμενο διάστημα και ειδικά με την κακοκαιρία «Ελπίδα» φάνηκε η παντελής έλλειψη προετοιμασίας και υπευθυνότητας από το κράτος σε περίπτωση ακραίων καιρικών φαινομένων αλλά και η αναληγσία των εργοδοτών που απαίτησαν την κανονική προσέλευση των εργαζομένων.

Σε περίπτωση κακών καιρικών συνθηκών όπου υπάρχει κίνδυνος για τη σωματική μας ακεραιότητα **δεν εργαζόμαστε!** Ειδικά για όσους εκτίθενται άμεσα στην κακοκαιρία (διανομείς, κούριερ κτλ.) είναι εγκληματική η έλλειψη νομικού πλαισίου που να απαγορεύει την εργασία σε ακραίες καιρικές συνθήκες (χιονόπτωση, παγετός, καταιγίδες κ.α.) και εξίσου εγκληματική η μη τήρηση από τους εργοδότες του νόμου 4611/2019 – αρ. 56 σχετικά με τις διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια των διανομένων: παροχή από τον εργοδότη των Μέσων Ατομικής Προστασίας (κράνος, μπουφάν και παντελόνι με προστατευτικά, γάντια, αδιάβροχα κτλ.). Επιπλέον, εάν η μετακίνηση από και προς το χώρο εργασίας είναι επικίνδυνη ή/και εφικτή μόνο με ταξί, θα πρέπει να ζητήσουμε κάλυψη των εξόδων μετακίνησης από τον εργοδότη. Ιδιαίτερη σημασία έχει αυτό για εργαζόμενους σε καταστήματα τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης

που δεν επηρεάζονται από την κήρυξη αργίας, όπως έγινε στις 25-26/01.

Αναφορικά με το ζήτημα των αργιών, θα πρέπει να γνωρίζουμε τι συνεπάγεται μια υποχρεωτική αργία τόσο για όσους δεν εργάζονται όσο και για τις αποδοχές όσων κατ' εξαίρεση εργαστούν. Οι υποχρεωτικές αργίες του έτους είναι 8 (με τη θεσμοθέτηση ως αργίας της Πρωτομαγιάς) και αφορούν την 1η και 6η Ιανουαρίου, τη Δευτέρα του Πάσχα, την 15η Αυγούστου, 25η και 26η Δεκεμβρίου και τις 25η Μαρτίου και 28η Οκτωβρίου. Οι υποχρεωτικές αργίες καθορίζονται από το νόμο και σε αυτές απαγορεύεται κάθε βιομηχανική, βιοτεχνική, εμπορική εργασία, επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και η απασχόληση των μισθωτών. Οι ίδιοι κανονισμοί διέπουν και οποιαδήποτε υποχρεωτική αργία κηρυχθεί έκτακτα κατά τη διάρκεια του έτους.

Τονίζεται πως η υποχρεωτική αργία δεν σηκώνει εξαιρέσεις πέρα από όσες είναι προκαθορισμένες, ισχύει για ΟΛΟΥΣ τους εργαζόμενους και δεν ορίζεται καμία εξαίρεση ή πρόβλεψη για τηλεργασία. Επίσης, δεν είναι νόμιμος ο συμψηφισμός ημέρας οφειλόμενης ανάπαυσης (ρεπό), με την ημέρα υποχρεωτικής αργίας και οφείλει να μεταφερθεί, με εξαίρεση εφαρμογής προγράμματος εργασίας με σταθερές ημέρες ρεπό ανά εβδο-

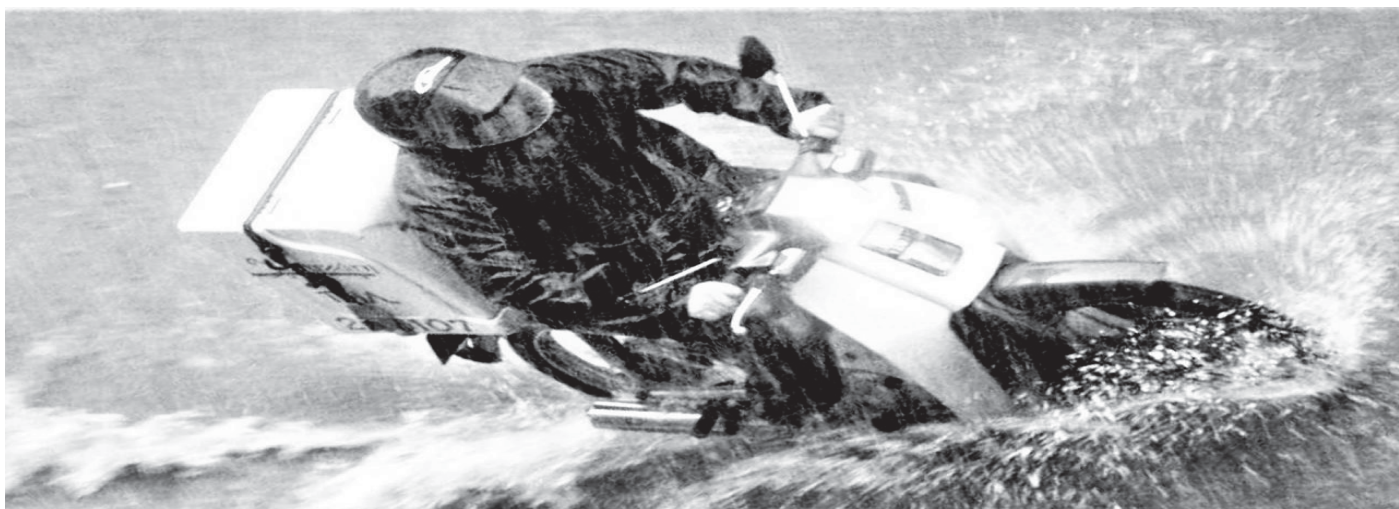
μάδα, ή λόγω εφαρμογής κυκλικού συστήματος καθορισμού ρεπό, όπου ο εργοδότης δεν υποχρεούται στην μεταφορά του. Όσοι εργαζόμενοι κατ' εξαίρεση απασχοληθούν δικαιούνται προσαύξηση στις απολαβές τους ως εξής:

- αν αμείβονται με ημερομίσθιο, το σύννηθες καταβαλλόμενο ημερομίσθιό τους και προσαύξηση 75% που θα υπολογισθεί στο νόμιμο ωρομίσθιό τους για όσες ώρες απασχοληθούν

- αν αμείβονται με μηνιαίο μισθό και σε επιχειρήσεις που αργούν κανονικά κατά τις Κυριακές και μέρες αργίας και εκτάκτως εξαιρούνται από τις ημέρες υποχρεωτικής αργίας οφείλεται το 1/25 του συνήθως καταβαλλομένου μισθού τους και επιπλέον προσαύξηση 75% επί του νόμιμου ημερομισθίου για όσες ώρες απασχοληθούν

- αν πρόκειται για επιχειρήσεις που λειτουργούν νόμιμα κατά τις Κυριακές και τις λοιπές απ' το νόμο αργίες, οφείλεται μόνον προσαύξηση 75%, που υπολογίζεται στο 1/25 του νόμιμου ημερομισθίου τους για όσες ώρες απασχοληθούν.

Σε συνθήκες που απειλούν την υγεία και τη σωματική μας ακεραιότητα και σε ημέρες υποχρεωτικής αργίας **δεν εργαζόμαστε** και αντιστεκόμαστε στις εργοδοτικές πιέσεις προς το αντίθετο!

Επιτροπή Αγώνα Διανομέων: Αγώνας διαρκείας για να μη ζήσουμε σαν δούλοι!

Τετάρτη 2 Μάρτη, 10.30, Άγαλμα Βενιζέλου (ημέρα πανελλαδικών συλλαλητηρίων στον επισιτισμό-τουρισμό)

Κυβέρνηση και εργοδότες συνεχίζουν να φορτώνουν στις πλάτες των εργαζομένων τα αβάσταχτα βάρη της κρίσης και της πανδημίας! Ακρίβεια - πληθωρισμός φέρνουν έμμεση μείωση στο μισθό. Η μείωση αυτή είναι ακόμη μεγαλύτερη για τους διανομείς, λόγω της εξωφρενικής αύξησης στην τιμή της βενζίνης που οι ίδιοι πληρώνουν, ενώ στις εταιρίες-πλατφόρμες η αποζημίωση καυσίμου είναι πολύ μικρότερη από το πραγματικό κόστος.

Την ίδια ώρα εργαζόμαστε σε αντίξοες συνθήκες, με την κυβέρνηση να αρνείται πεισματικά τη θέσπιση νόμου για απαγόρευση εργασίας σε ακραία καιρικά φαινόμενα, που οδηγούν σε εργατικά δυστυχήματα-δολοφονίες (50+ νεκροί διανομείς!).

Παρά το γεγονός ότι μπουκώθηκαν με χρήμα, οι εργοδότες του κλάδου συνεχίζουν με τις πλάτες της κυβέρνησης (παντελής έλλειψη ελέγχων), την υποδηλωμένη-υποασφαλισμένη εργασία (μη παροχή ΜΑΠ, μη πληρωμή 15% για χρήση μοτοσυκλέτας, μη πληρωμή βενζίνης, κλοπή δώρων, υπερωριών, νυχτερινών, αργιών κ.τ.λ.)

Η ψήφιση του αντεργατικού εκτρώματος Χατζηδάκη καταργεί περαιτέρω εργατικά (δωρο, κυριακάτικη αργία κ.α.), και

συνδικαλιστικά δικαιώματα (ηλεκτρονικό φακέλωμα, ηλεκτρονική ψηφοφορία σε αρχαιρεσίες, γενικές συνελεύσεις, σχεδόν αδύνατη προκήρυξη απεργίας!) Συγκεκριμένα για τους διανομείς, η εισαγωγή του freelancing μας μετατρέπει σε εργαζόμενους-σκλάβους!

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΧΑΜΕΝΟΣ! Παρά τη σκόπιμη ηττοπάθεια, ότι οι αγώνες δεν έχουν νόημα κ.τ.λ., η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική:

-**Με τις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήσαμε για τα πρόστιμα**, αναγκάσαμε την κυβέρνηση να τα διαγράψει!

-**Ο αγώνας των διανομέων της efood και η 24ωρη απεργία**, απέτρεψε την απόλυση 115 συναδέλφων και τη μετατροπή τους σε freelancers!

-**Με τη δημιουργία και τη δράση της Επιτροπής Αγώνα Διανομέων** καταφέραμε να αναδείξουμε τα προβλήματα του κλάδου, να διεκδικήσουμε και να **κερδίσουμε ένσημα και δεδουλευμένα συναδέλφων** που δεν κατέβαλαν οι εργοδότες και να **αποτρέψουμε απολύσεις**. Ως συνέχεια αυτής της δράσης, **κερδίσαμε την ψήφιση νόμου 4611/19 - αρ. 55-56 για τους διανομείς (παροχή ΜΑΠ, πληρωμή τουλάχιστον**

15% για χρήση δικύκλου, πληρωμή βενζίνης κτλ.).

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

-**Αυστηρό Νομικό Πλαίσιο για απαγόρευση εργασίας σε ακραίες καιρικές συνθήκες.**

-**Ενίσχυση ΣΕΠΕ-ΕΦΚΑ και ελεγκτικών μηχανισμών με αυστηρούς/μόνιμους ελέγχους.**

-**Ένταξη των Διανομέων στα ΒΑΕ/Κατάργηση του ν. Κατρούγκαλου**

-**Υποχρεωτικές Κλαδικές Σ.Σ.Ε. με γενναίες αυξήσεις στους μισθούς. Επαναφορά τριετιών**

-**Κατάργηση του εργατοκτόνου ν. Χατζηδάκη. Κατάργηση freelancing και μετατροπή σε Σ.Ε.Ε.**

-**Ενίσχυση του ΕΣΥ - Δωρεάν παροχή rapid-tests στους εργαζόμενους**

Στοιχεία Επικοινωνίας :Τηλ: 6982268508,
dianomeisthess.blogspot.gr

Facebook: Επιτροπή Αγώνα Διανομέων

Κάτω τα χέρια από τη ΛΑΡΚΟ: Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων

Ηάθλια κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρεί με κάθε τρόπο το οριστικό ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ. Δύο χρόνια μετά τον διορισμό του «ειδικού διαμεσολαβητή» (επιφορτισμένου με το καθήκον αναζήτησης «επενδυτών») έρχεται σήμερα να δώσει την χαριστική βολή στην ΛΑΡΚΟ και τους σχεδόν 1.200 εργαζόμενους της. Την 1η Φεβρουαρίου ο Υπ. Εργασίας Κ. Χατζηδάκης ανακοίνωσε ότι μέχρι το τέλος του μήνα θα έχουν απολυθεί όλοι οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ. Σαν να μην έφτανε αυτό, περίπου 300 οικογένειες που μένουν στους οικισμούς που φτιάχτηκαν για τους εργαζόμενους της επιχείρησης στη Λάρυμνα Φθιώτιδας πετιούνται στο δρόμο αφού η κυβέρνηση πέρα από τη δουλειά, τους παίρνει και το σπίτι(!) Οι ά(χ)ριστοι του Μητσοτάκη θέλουν να ξεπουλήσουν τη ΛΑΡΚΟ για ψί-

χουλα και μάλιστα απαλλαγμένη από το «βαρίδι» των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ απάντησαν άμεσα με απεργία και συγκεντρώσεις σε Λάρυμνα και Αθήνα. Τα σωματεία των εργαζομένων με κοινό Δελτίο Τύπου στις 3/2 απέρριψαν την πρόταση της κυβέρνησης και ανακοίνωσαν πως κανένας εργαζόμενος δεν θα αφήσει τη δουλειά και το σπίτι του. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν: «Θα παραμείνουμε στα πόστα μας και θα συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που ξέρουμε πολύ καλά. Το χώμα Ατσάλι. Δεν θα μας κουνήσει κανένας».

Η ΛΑΡΚΟ συσσωρεύει, σήμερα, τεράστια προβλήματα λόγω της κακοδιαχείρισης και της απαξίωσης της από όλες τις κυβερνήσεις (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και λοιποί μνημονιακοί). Το αποτέλεσμα της κατάστασης αυτής είναι τα εργοστάσια να δουλεύουν μόλις στο 20% των δυνατοτήτων τους και οι μισθοί των εργαζομένων να

έχουν μειωθεί κατά 30%. Τραγικό αποκορύφωμα είναι οι 80 θάνατοι εργαζομένων εν ώρα εργασίας από εργατικά δυστυχήματα- δολοφονίες. Παρόλ' αυτά η ΛΑΡΚΟ παραμένει μια δυναμική εταιρεία, με σημαντική συμβολή στη βιομηχανία και στην απασχόληση (με τη ΛΑΡΚΟ σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα 15.000 εργαζόμενοι). Η κυβέρνηση της ΝΔ, όμως, θέλει με κάθε τρόπο να ξεπουλήσει τα ορυχεία και το εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ σε «επενδυτές»-ημέτερους και να φορτώσει τα χρέη στους εργαζόμενους.

Οι συνάδελφοι στη ΛΑΡΚΟ αξιοποιώντας το παράδειγμα των πρόσφατων εργατικών κινητοποιήσεων (efood, COSCO, εκπαιδευτικοί) πρέπει να συνεχίσουν τον αγώνα τους μέχρι να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά τους. Όλοι μαζί, εργαζόμενοι, φτωχά λαϊκά στρώματα και νεολαία να παλέψουμε για ζωή και δουλειά με αξιοπρέπεια.

Οργάνωση και αγώνας στους χώρους δουλειάς, προϋπόθεση για την ανατροπή του ν. Χατζηδάκη

Στις 22/2 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή και στη συνέχεια διαδήλωση προς την πλατεία Συντάγματος ενάντια στο νόμο Χατζηδάκη. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν εργατικά σωματεία ιδιωτικού και δημοσίου τομέα (Public, Mart, σύλλογοι εκπαιδευτικών κ.α.) καθώς και φοιτητικοί σύλλογοι και συνδικαλιστικές παρατάξεις, ανάμεσά τους και η Αντεπίθεση των Εργαζομένων. Η κινητοποίηση διοργανώθηκε μετά από πρόσκληση του Συλλόγου Εργαζομένων Βιβλίου, Χάρτου και Ψηφιακών μέσων Αττικής και την πραγματοποίηση δύο συσκέψεων για την οργάνωσή της.

Παρά τη μικρή συμμετοχή (γύρω στα 400 άτομα) και την έντονη αστυνομοκρατία, η διαδήλωση πραγματοποιήθηκε με δυναμισμό εκφράζοντας την αντίθεση ενός αγωνιστικού κομματιού των εργαζομένων στον εργασιακό μεσαίωνα που φέρνει ο ν. Χατζηδάκη. Πρέπει όμως να σημειώσουμε ότι και πάλι φάνηκε η κρίση τόσο του συνδικαλιστικού κινήματος γενικά όσο και των πολιτικών δυνάμεων που παρεμβαίνουν σε αυτό λόγω και της μικρής συμμετοχής αλλά και δυσκολίας / δισταγμών για την κάθοδο στο δρόμο.

Ο Ν. 4808/21 είναι μια προσπάθεια να τσακιστεί ο πυρήνας των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης. Ενδεικτικά: επιβάλλει την εγγραφή των σωματείων στο ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε. (Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων) και την γνωστοποίηση στο κράτος και κατ' επέκταση στους εργοδότες στοιχείων λειτουργίας των συνδικάτων (πρακτικά αρχαιρεσιών, στοιχεία μελών κ.α.) επί ποι-

νή αποκλεισμού από τη δυνατότητα σύναψης ΣΣΕ, κήρυξης απεργίας, ή διαπραγματεύσεων με τους εργοδότες. Νοθεύει την εσωτερική δημοκρατία και αδυνατίζει τη συνοχή των σωματείων με την υποχρεωτική εφαρμογή της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Νομοθετεί την απεργοσπασία και πρακτικά ποινικοποιεί την περιφρούρηση της απεργίας. Με την πλήρη απορρύθμιση των όρων παροχής μισθωτής εργασίας διαλύει την όποια συνοχή των εργαζομένων που υποχρεώνονται να εργαστούν χωρίς ωράρια, χωρίς σταθερό τόπο εργασίας ή με τελεργασία, με ατομικές συμβάσεις ή ακόμα χειρότερα ως "εξωτερικοί συνεργάτες".

Απέναντι σε αυτή τη λαίλαπα το εργατικό κίνημα βρίσκεται απροετοίμαστο και κατακερματισμένο, με ευθύνη βασικά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ, της προδοσίας και μνημονιακής μετάλλαξης του ΣΥΡΙΖΑ και της διασπαστικής πολιτικής του ΠΑΜΕ. Τα σωματεία και παρατάξεις που αντιπαλεύουν αυτές τις εξελίξεις και συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της κινητοποίησης της 22/2 δυστυχώς δεν μπορούν να σηκώσουν το βάρος ενός αγώνα που βάζει προκαταβολικά ως στόχο την κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη. Με αυτή την έννοια, είναι αστήρικτες πολιτικά και οργανωτικά οι εκτιμήσεις της πλειοψηφίας αυτών των δυνάμεων ότι με την επίκληση της αναγκαιότητας πλατιάς αντίστασης απέναντι στη νεοφιλελεύθερη επίθεση του νόμου Χατζηδάκη θα οργανωθεί τελικά αυτή η αντίσταση, ότι κάποιες κινητοποιήσεις όπως αυτή της 22/2 θα απαντήσουν σε αυτό το πρόβλημα και ότι κάποιες αγωνιστικές εκρήξεις που

αναπόφευκτα συμβαίνουν μπορούν από μόνες τους, χωρίς προηγούμενη προετοιμασία, να αλλάξουν ριζικά τους συσχετισμούς μέσα στο εργατικό κίνημα. Πολύ περισσότερο, που η "λεκτική πλειοδοσία" για την υπεράσπιση των κατακτήσεων της εργατικής τάξης μετατρέπεται στο αντίθετό της στην πρακτική όπως δυστυχώς εκφράστηκε και στην κινητοποίηση της 22/2 που κινδύνευσε να εκφυλιστεί σε μία μικρή συγκέντρωση διαμαρτυρίας στον πεζόδρομο της Κοραή, καθώς οι δισταγμοί και η αναποφασιστικότητα λίγο έλειψε να ακυρώσουν τη διαδήλωση.

Σαν ΑτΕ, η παρέμβασή μας στις συσκέψεις και την κινητοποίηση έθεσε την οργάνωση της αντίστασης και πάλης των εργαζομένων μέσα στους χώρους δουλειάς για τα καθημερινά τους προβλήματα ως προϋπόθεση για τη δημιουργία των δομών που θα μπορέσουν να αντιπαλέψουν και τελικά να ανατρέψουν το νόμο Χατζηδάκη.

Είναι απαραίτητος ο αγώνας μέσα στους εργασιακούς χώρους, για κάθε πρόβλημα των εργαζομένων, ενάντια στα ωράρια λάστιχο και την κατάργηση του 8ώρου, τις απλήρωτες υπερωρίες, τη μαύρη εργασία, τις απολύσεις. Για να χτιστούν, πολλές φορές από το μηδέν, τα σωματεία και οι επιτροπές που θα συσπειρώσουν το πιο αγωνιστικό κομμάτι εργαζομένων και θα βοηθήσουν να αναδειχθεί μια νέα πρωτοπορία στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα.

Δίχως αυτή την προπαρασκευαστική δουλειά δεν μπορούμε να μιλάμε για την ανασυγκρότηση του εργατικού -συνδικαλιστικού κινήματος και συνακόλουθα δεν μπορούμε να περιμένουμε καμία ανατροπή κανενός αντεργατικού νόμου.

Παράλληλα, κινητοποιήσεις σαν αυτή της 22/2 δεν πρέπει να μένουν απομονωμένες και χωρίς συνέχεια. Η επιτυχία τους θα κριθεί από το αν θα αποκτήσουν ένα μόνιμο χαρακτήρα συντονισμού παρεμβάσεων σε εργασιακούς χώρους, για τα άμεσα προβλήματα των εργαζομένων.

8 Μάρτη: ημέρα της γυναίκας

«Αν θέλουμε να αλλάξουμε τις συνθήκες της ζωής, πρέπει να μάθουμε να βλέπουμε τον κόσμο με τα μάτια των Γυναικών» Τρότσκι

Η 8η Μάρτη καθιερώθηκε ως «Διεθνής Ημέρα των Εργαζόμενων Γυναικών» το 1910, στο 2ο Διεθνές Συνέδριο των Σοσιαλιστριών στην Κοπεγχάγη. Η αστική τάξη προσπαθεί να την υποβιάσει σε μια γιορτή αταξικού χαρακτήρα για το «γυναικείο φύλο». Στην πραγματικότητα, όμως, αυτή την ημέρα τιμούμε τις εργαζόμενες γυναίκες που αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για την απελευθέρωσή τους ενάντια στην ταξική καταπίεση.

Το γυναικείο κίνημα

Το γυναικείο κίνημα πρωτοξεκίνησε στις ΗΠΑ. Στις 8 Μάρτη 1857, στη Νέα Υόρκη, οργανώθηκε η πρώτη απεργία από εργαζόμενες ράφτρες και υφάντρες που βγήκαν στους δρόμους για να διεκδικήσουν μείωση των ωρών εργασίας, ίσα μεροκάματα με τους άνδρες και ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς και ζωής. Η συγκέντρωση μπορεί να πνίγηκε στο αίμα, όμως ο αγώνας δεν σταμάτησε, καθώς δύο χρόνια αργότερα αυτές οι εργάτριες οργάνωσαν σωματείο. Στις 23 Φλεβάρη του 1917 (8 Μάρτη με το νέο ημερολόγιο) στη Ρωσία, το πιο καταπιεσμένο κομμάτι της εργατικής τάξης στην πιο λαμπρή του στιγμή, οι εργάτριες των υφαντουργείων, ξεση-

κώθηκαν και πυροδότησαν ένα απεργιακό κύμα που κορυφώθηκε με την ανατροπή του Τσάρου. Από τότε, το γυναικείο κίνημα έχει δώσει πολλούς μεγάλους και νικηφόρους αγώνες για ισότητα, καλύτερες συνθήκες εργασίας, δικαίωμα ψήφου, δικαίωμα στην άμβλωση κ.α. Παρά τις σημαντικές κατακτήσεις των αγωνιζόμενων γυναικών, εντούτοις, η ισότητα στην εργασία, στην οικογένεια και στην κοινωνική ζωή παραμένει ζητούμενο.

Βία, σεξουαλικές παρενοχλήσεις, δολοφονίες

Η εκμετάλλευση που δέχονται οι γυναίκες είναι πολύπλευρη. Είναι τα κύρια θύματα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, καθώς αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό των μερικώς και ελαστικά απασχολούμενων, των ανασφάλιστων και των ανέργων. Είναι τα κύρια θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων, όπου δολοφονούνται κατά χιλιάδες σε βομβαρδισμούς αμάχων, πνίγονται με τα παιδιά τους στη Μεσόγειο από τους «φιλόανθρωπους» Ευρωπαίους και καταλήγουν σκλάβες από τους σύγχρονους δουλεμπόρους. Είναι τα κύρια θύματα βίας και παρενόχλησης σε χώρους εργασίας χωρίς κανένα δίχτυ προστασίας απέναντι στους εργοδότες

τους. Η οικονομική κρίση, η φτώχεια και η εξαθλίωση με την έλλειψη μιας συνολικής αγωνιστικής απάντησης των εργαζομένων, έχουν ενισχύσει τα φαινόμενα βίας και εντός της οικογένειας τα οποία ολοένα και πιο συχνά καταλήγουν σε δολοφονίες.

Προς την απελευθέρωση των γυναικών

Η βία και η εκμετάλλευση απέναντι στις γυναίκες συνδέεται άρρηκτα με την ταξική κοινωνία και τον καπιταλισμό και δεν θα εξαφανιστούν παρά με την οριστική ανατροπή αυτού του συστήματος. Κόντρα σε όλες τις τεχνητές διαιρέσεις και τις διαφορετικές «ταυτότητες» που προσπαθούν να κατασκευάσουν οι καπιταλιστές για να σπάσουν την ενότητά μας και να αποδυναμώσουν τους αγώνες μας, το γυναικείο κίνημα μαζί με το εργατικό, χέρι – χέρι, πρέπει να δώσουν μια ηχηρή απάντηση. Με ενωτικούς, οργανωμένους και μαχητικούς αγώνες που να ανταποκρίνονται στα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας, ενάντια σε κυβερνήσεις, φτώχεια, πολέμους και ρατσισμό. Να στοχεύουν στην κατάργηση κάθε εκμετάλλευσης, να στοχεύουν στην επανάσταση και στον σοσιαλισμό.

